

המביא גט פרק ראשון גיטין

יד.

בג'ינו לי נומרים: מוטקסן. כי:
 מלה
 בע השור שמה ברכה והשואל משלם לשוכר מה ישבב שוכר פה מלה
 נודע שור אושן דרין
 כי השפקה הנור שרפה
 בבר אל ודי לא אין עיר דבר היין השולחן
 משבב הנקה נפער שבבנה של לוי
 משבב האון לא מוחין לי סבבנה או ימי וליל נבנין של קדרון חובי כבאותיהם
 כל כל פרקון רשותו של טליתו לא לשלוח און לאיל נלבכו בו יושם שבדאי אליל
 יוריות הרוך ואביה לא אלחו און גור נסבב וזה השילוב נבנין כל פרקון
 שופט שופט אונן ליל הוחרן בו. ושהקבר דה שילוב נבנין כל פרקון
 איגאניך דיל שופט ליטו רוחן דיל הוחרן בו ואון פרקון דיל רוחן לה' רצין שיד
 נשוחתונה כדרוי קאך קאך פרקון בור או מאין שילוחן בו בז אונד לא פספס על
 נשוחתונה על המשולב אבל כדרוי רוחן קדרין ובו כדרין ומיינט מעז שוד און
 וו לא זומת הו אונד ריא זיא כדרוי נשוחתונה דה פרקן

אם כן נתה דבריך לישעך
דידי מפטום נקיון: שמעיל ליקיט אל עט
ול זו מלה חוק שולח ממן
ומן מוקן: גמל. ספק
ספל כל מה ומימיק מקומו:
בזהיא הנאה דקה משותניא לה בין מלחה
ישנה למלה הדרשה גמור ומשעריך נפשיה אל
הונא מר ביריה דרב נחמה לרבי אשיא אלא
מעעהה בוגן הני דבי בר אלישיב דכפרי ושל'ל
לאחר ה'ג רלא קנו וב' תימא ה'ג א' נרת
דבריך שייעורין אלא אמר מר זומרה דהני
תלת מי' שינוח רבנן כהלהה בלא טעם
הדא הא יואיך דאמר רב יהודה אמר שמואל
הכתוב כל נכסי לאשתו לא עשה אשה אלא
אפיקורסיא ואיך דאמר רב חנניה יחסמיש
אשה בנו גול ביבות קנוו אל רב לרבי
אהן בר דודא קבא דמותריא אית ל' נבר זביבה
לפלוני באפיה קאמינה רלא הדרנה כי
מכל לא' בעי הדר ביה מצ' הדר ביה ה'ק'
דברים הללו לא ניתן לחורה וא אמר ד
הדא יומנא דאמר רב הונא אמר רב מגנה
בידך תנחו לו לפלוני במעמד שלשות
אי מודיא והוה אמניהuni מי' מונה מורה
אבל מונה מועשת לא ליבעי כפינוי קמ'ל:
הנרו גינאי דעיבד היושבנא בהרי הדר פש
חמש איסתרוי זוי נבי רדי מנייחו אמר ליה
יזבינה נוהלה למרי ארעה ^(ט) באפי מרי
ארעה וננה מיניה לסתוף אל עבר היושבנא בין
דרלה לנפשיה לא פש נביה ולא מידי אהא
לקמיה דרב נחמן אל מא אייעבד לך חדא
דאמר רב הונא אמר רב וועד הוא קנו מיניך
אל רב אטו דראי מי' קאמיר לא יזבינה דיליכא
גבאי קאמיר אל א' כ' קין בטעות הוא ייכל
קנין בטעות חורז איזתרם חולך מהנה לפלוני
שאני חיב לו ^(ט). אמר רב חייב באחריו ואמ
באלחוור אינו חורז ושומואל אמר מהור למא
שהחיב באחריו ואם בא להוור חורז למא
בהא קמפלני רטור סבר ז'חולך כובי דמי מיר
סבר ז'חולך לאו כובי דמי לא דכ' ע' הולך
כובי דמי והכא בהא קמפלני מ'ס לא
אמורין מינו ומ'ס אמרין מינו כוותיה
רב חייב לך פלוני שאני חיב לו תן מנה
פלוני שאני חיב לו ז'חולך מנה לפלוני
פקדון שיש לו בדי תן מנה לפלוני פקדון
שיש לו בדי חייב באחריו ואם בא להוור
איינו חורז ניחל אל ליה ^(ט) אין זבונו שיהא
פקדונו ביד אחר א' ז' ורא ז'בוחוק כפן
רב שתה הוה ליה אשרתא דסוכלי במוחוא
אל לרב יוסף בר חמא בהרי זתית
אייתינו ניחל אל זבונו ליה אמר
ליה ניקני מיניך אמר להו אין לסתוף
אישתמיishi להו כי אתה לבבה אמר
ליה שפир עברת רלא שווית נפשך יעבר
להו לאיש מלחה לישנא אחריניא שפир
עבדת עבר להו לאיש מלחה ר' אחוי בר'
יאשיה הוה ליה איספקא דכספה בהרדרדא
אמר

מסורת הש"ט

הורה אור השלם

גלוון הש"ס

לעוזי רשות

בשעת חורף, אַתְּרָה תְּלִין
נֶה לְלֹעֲגֵן שָׁאִיל
וְרִבְרִיבָה אַמְּרָה
חִיבָּרָה מְשֻׁלָּה הוּא אַבָּרוּתָה
אָם אַמְּרָה סְדִיד שְׁלָמָה
שְׁחוּרָה לְאַלְמָנָה הַפְּלִיטָה
שְׁשִׁלְטָה לוּ עַזְּעַזְּה
כָּל אַלְמָנָה וּלְזָרָה
שְׁאַלְמָנָה כָּדָרָה
חִירָה וְחִרְבָּה אַמְּרָה
דָּלָמָס גְּבוּרָה אַנְיָא צָרָה
לְאַלְמָנָה כָּל וּסְפָּרָה
לְאַלְמָנָה אַשְׁמָה וְאַבְּלָה
לְפִרְבָּר בֵּית הַשְּׁמָאָלָה
וְרַסְרָסָה לְאַכְּרִיבָה
אַרְסָרָס כָּבֵד יְדוֹתָה
אָם דָּמָה אַתְּרָה
יְהִיא אַתְּרָה אַהֲרֹן
דָּרִיא אַמְּרָה שְׁפָתָנָה
שְׁנָעָרָה תְּלִין. אַל, דָּרִיא
הַלְּוָלָה בְּעֵץ
אַנְיָה בְּלִין הַזְּרָה וְהַאֲגָה
אַתְּרָה מְשֻׁלָּה כְּדָבָר שְׁמָאָלָה
שְׁמָפְּלָאָה בְּרִיבָה אַכְּבָה

